

Opdateret vurdering af truslen fra Rusland mod Rigsfællesskabet

I "Udsyn 2024" har FE givet en overordnet, uklassificeret vurdering af truslen fra Rusland mod Rigsfællesskabet. Vurderingerne af truslen fra Rusland mod Rigsfællesskabet i "Udsyn 2024" er fortsat gældende. I det følgende uddybes en række af disse vurderinger, særligt vurderingen af i hvilket tempo Ruslands samlede evne til at udgøre en militær trussel mod NATO kan udvikle sig.

Dato: 9. februar 2025

Dok. nr.: 145496

Det fremgår blandt andet af "Udsyn 2024", at der på nuværende tidspunkt ikke er en trussel om et regulært militært angreb på Rigsfællesskabet, men det fremgår også, at den militære trussel fra Rusland vil stige over de kommende år.

Rusland har siden 2022 sideløbende med sin krigsindsats i Ukraine sat en større genopbygning og reform af landets militære styrker i gang. Denne indsats har i løbet af 2024 ændret karakter fra en genopbygning til en intensiveret militær oprustning med det mål at kunne føre en ligeværdig kamp mod NATO-styrker. Den økonomiske og materielle støtte fra Kina og støtten fra Nordkorea og Iran med henholdsvis tropper og våbensystemer bidrager i stigende grad til at frigøre ressourcer til Ruslands oprustning over for NATO.

Rusland ser sig selv i konflikt med Vesten og forbereder sig på en krig mod NATO. Det betyder ikke, at der er truffet beslutning om at starte en sådan krig, men Rusland opruster og opbygger kapaciteten til at kunne tage den beslutning.

Rusland ønsker på nuværende tidspunkt fortsat at undgå at foretage handlinger, der kan medføre, at NATO aktiverer artikel 5. Ruslands risikovillighed over for NATO vil dog sandsynligvis stige, hvis det relative styrkeforhold forskyder sig i russisk favør. Det vil f.eks. være tilfældet, hvis Ruslands konventionelle militære styrke vokser, uden at Vesten samtidig opbygger sine militære kapaciteter med samme hast.

Rusland vil sandsynligvis være mere villig til at bruge militær magt i en regional krig mod et eller flere europæiske NATO-lande, hvis Rusland opfatter NATO som militært svækket eller politisk splittet. Dette gælder særligt, hvis Rusland vurderer, at USA ikke kan eller vil støtte de europæiske NATO-lande i en krig med Rusland.

I en sådan situation vil Ruslands villighed til at bruge militær magt afhænge af en vurdering af modstanderens evne til både at forsvare sig selv og til at skade Rusland.

Den konkrete militære trussel fra Rusland afhænger også af udviklingen i krigen i Ukraine. Det er usandsynligt, at Rusland samtidig vil kunne gennemføre både krigen i Ukraine og en krig med et eller flere NATO-lande.

Når krigen stopper eller fryser fast, vil Rusland kunne frigøre betydelige militære ressourcer og dermed øge sin militære evne til at udgøre en direkte trussel mod NATO.

I det tilfælde vurderer FE, at Rusland i løbet af:

- ca. 6 måneder vil være i stand til at udkæmpe en **lokal krig** i et land, der grænser op til Rusland.
- ca. 2 år vil udgøre en troværdig trussel mod enkelte eller flere NATO-lande og dermed være klar til en **regional krig** mod flere lande i Østersøregionen.
- ca. 5 år kan være klar til en **storskalakrig** på det europæiske kontinent, hvor USA ikke involverer sig.

De angivne tidshorisonter forudsætter, at NATO ikke samtidig opruster i samme tempo.

De sikkerhedspolitiske spændinger mellem Rusland, Kina og USA har også bredt sig til Arktis. Rusland prioriterer regionen højt og vil demonstrere styrke gennem en aggressiv og truende adfærd, som vil medføre større risiko for eskalation end før set i Arktis. Rusland vil også fortsætte sin militære opbygning i regionen.

Rusland har stadig vidtrækkende planer for hele den arktiske region. Rusland er den største militære magt i regionen, og den position ønsker Rusland at fastholde. Rusland ønsker derfor at opprioritere sine konventionelle styrker, opstille nye enheder og udbygge militær infrastruktur i Arktis.

Rusland ønsker kontrol over havområderne nord for sit fastland. Det er muligt, at Rusland ønsker kontrol helt op til Nordpolen. Ruslands maritime doktrin fra 2022 åbner mulighed for at bruge alle virkemidler til at forsvare Ruslands interesser nord for landet, herunder også militær magt.

Truslen om et regulært militært angreb mod Grønland og Færøerne adskiller sig fra truslen mod Danmark, da Rusland med stor sandsynlighed ser Grønland og Færøerne i en nordamerikansk kontekst. Det betyder, at Rusland ikke nødvendigvis vil inddrage Grønland og Færøerne i en europæisk konflikt, og at landets strategiske interesse i området er mere knyttet til dets forhold til USA end til Europa. Rusland vil sandsynligvis være opmærksom på, at en konflikt med USA ville have langt større konsekvenser end en konflikt med et enkelt europæiske land.

Det er sandsynligt, at Rusland vil være tilbageholdende med at angribe Grønland eller Færøerne, såfremt en europæisk konflikt ikke involverer USA. Ændringer i truslen om et regulært militært angreb mod Grønland

og Færøerne afhænger derfor i høj grad af, om USA inddrages i en militær konflikt med Rusland eller Kina.

Ud over truslen for et regulært militært angreb anvender Rusland også en række hybride virkemidler under niveauet for NATO's artikel 5. Den russiske risikovillighed, som er kommet til udtryk i forbindelse med brugen af hybride virkemidler mod vestlige lande, kan også komme til at spille en væsentlig rolle i Arktis. Det kan blandt andet være simulerede angreb eller våbenaffyring tæt på vestlige fly.

Sådanne styrkedemonstrationer kan også finde sted i områder, som Rusland efter international ret ikke har jurisdiktion over. Hvis Rusland får flere ressourcer til at opruste i Arktis, er det sandsynligt, at Rusland vil fortsætte og muligvis udvide sin offensive adfærd.

FE bruger denne skala for sandsynligheder i analyser:

En sandsynlighedsgrad er udtryk for et skøn, ikke en beregnet statistisk sandsynlighed.
"FE vurderer" svarer til "Sandsynligt", medmindre en anden sandsynlighed er angivet.